

Arabel v ohrození (#21)

Príspevok pridal Zaac
Streda, 26 september 2007

Druhovia v zostave Isa, Krakonoš a Zjaec mátkvo sedela v krème u Sliepkooa a zarazene popíjali miestne pivo. Hlavou sa im prehádali myšlienky na to, aké je jednoduché umrie v divoèine aj keď sa zdá ich schopnosti už predsaden niesú schopnosťami zaèiatoèníkov. V tom èase sklamaný s skormútený Kriss opäť tryskom cválal do Arabelu, aby sa stretol so zvyškom družiny. Po troch dòoch vytrvalej jazdy, keď už takmer uštvál koòa, dorazil k mestským bránam, ktoré našiel pevne zatvorené.

Na hradbách si všimol desiatok vojakov pripravených k boju a na pláni v diaľke si všimol rozvíreného oblaku prachu, ktorý nemohol byť nič iné, ako približujúca sa armáda orkov.

Zosadol z koòa a zabúchal na bránu: „tu je Kriss, prichádzam zo Suzailu, vpustite ma rýchlo dovnútra, kým sem dorazí tá armáda!“ zahuèal.

Na dverách sa odkryl malý otvor z ktorého vykukol strážny. „Èo tu búchaš èloveèe, ukľudni sa, lebo budeš zastrelený ako špeh!“ zasyèal a veľavravne ukázal na hradby, kde boli v pohotovosti luèistníci.

Kriss pochopil že situácia je vážna a ak chce vyviaznuť so zdravou kožou, bude ho to nieèò stáť. Po krátkom dohadovaní strážnik skutoène neodolal cinkavému vrecúšku plnému zlačkov a na malú chvíľku pootvoril ťažkú okovanú boènú bránku. Akonáhle vošiel do mesta, uvidel zhon ktorý tam panoval, ľudia pobiehali po meste, zatákali výklady a okná svojich príbytkov hrubými fošdami, ozbrojovali sa vidlami, cepmi a kosami, medzi tým sa prechádzali posilnené stráže a strohými príkazmi usmeròovali túto aktivitu.

Kriss bez meškania vyrazil do krèmy u Sliepkooa, kde našiel druhov plne vyzbrojených v ponurej nálade. Krémár mu neochotne ponúkol pivo a pokračoval v zatákaní okien.

Druhovia sa zvíkali, Kriss im oznámil smutnú spávu o definitívnej smrti ich druha Amadea a napili sa na jeho pomiatku. Zároveň im oznámil èo videl vonku za hradbami, totiž že orkovské vojská sú už na dohľad. Druhovia zaèali zvažovať svoje možnosti a rozhodli sa v meste ostať, prièom všetok svoj majetok ktorý nepobrali zaèali ukladať na voz.

Zrazu sa vonku rozoznali bubny a strohl sa ešte väčší zmätok, ako sa obyvatelia mesteèka Arabel rýchlo zatvárali do svojich domov.

„Už je to tu“ preniesol temne Isa popod fúz, „poime na hradby, nech sme aspoň troška užitoení!“ Krakonoš prekvapivo radostne súhlasil, Kriss iba skontroloval svoje zbrane a vyrazil za nimi na hradby. „Ostanem zataiť pri voze, niekde v ústraní ho uviažem a pripravím!“ zakrièal za nimi malý Zjaec, ktorý sa domnieval že jeho malièká prítomnosť na hradbách rozdiel nebude znamenať. Uviazal voz a zaopatril kone opodiaľ, ale keď zaèul z hradieb prvé povely seržantov, neodolal a vybehol po schodoch na hradby. Ako sa rútil po schodoch vrazil odrazu do opancierovaného zadku mohutného bojovníka, ktorý bol celý zakutý v železe. Bojovník sa obzrel a keďže nikoho nevidel prekvapene zažmurkal, potom jeho pohľad skázol nižšie a uvidel malého zjazveného hobita s malièkou kušou v ruke, tváriaceho sa veľmi bojovne. Jeho tvárou sa mihlo èosi ako úsmev, ale keď sa mužíkovi bližšie prizrel, uvidel jeho zamraèený pohľad a zaèul ako si hundre popod fúz „šmik – šmik!“, zatvá sa vážne a zahuèal: „Kam sa tak ponáhľate mladý páanko, na hradbách je síce miesta dosť, posádka mesta má len nejakých dvesto-tristo mužov, ale o chvíľku tu bude husto“ a mávol rukou k armáde pod mestom. Zjaec vykukol cez striechu, skúseným okom si vybral najľahšie ciele, pohľadom našiel svojich druhov na hradbách a odvetil: „Kým sem dorazia, aspoň troch skolím, potom uvidíme èo dokážeš tým špáratkom ktoré máš na chrbte“, ukázal na mužov jeho obrovský meč.

„Mimochodom ja som Zjaec, sme s kamošmi uviazli v Arabele a mienime sa zúčastniť na jeho obrane, tak už dosť rečí, orkovia sú už na dostrel!“ Bojovník sa predstavil ako Barón a súhlasne pokýval hlavou. Zjaec sa predral k druhom pri najbližšej strielni a už len poèúval príkazy seržantov, ktorí velili aby luèistníci zatiaľ zadržali svoje šípy, až kým nebudú mať orkov na dosah. Všimol si podozrivo kľudného Krakonoša aj napätého Isu, ktorý mal na tetive nachystané naraz dva šípy.

Zrazu to vypuklo, orkovia sa dostali na dostrel a z hradieb sa na nich zniesli záplavy šípov, zatiaľ čo mestskí lučšníci vystrelili raz, Isa vypustil do vzduchu osem šípov ! Kriss a Zjaec sa zatiaľ krčili za striedami, ale Krakonoš nebojácne pristúpil k okraju hradieb, jeho oboje sa zavinilo sústredením, z jeho úst vyšiel výkrik „INCENDE !!“ preneseným hlbokým pevným hlasom. Na jeho vystretej ruke sa sformovala veľká guľa ohňa ktorá vyletela smerom do najväčšieho chumla orkov. Po dopade tam spôsobila značné škody, kusy horiacich orkov zrazu lietali po okolí, aj keď postup armády to nijak nespomalilo. Kriss so Zjaecom na seba udivene pozreli a vymeli si pár poznámok o tom, akým mohutným hlasom zrazu tichý vyzlabnutý čarodej vládne a aká sa v ňom skrýva moc. Zrazu vzlietla z hradieb ďalšia ohnivá guľa, keď druhovia zapátrali po jej zdroji, zbadali stá na hradbách veľkého kapitána Hooka – veliteľa vojsk v Arabele, stá zahalenú postavu v čiernej sutane ktorá si už mumlala ďalšie kúzlo.

Orkovia pod hradbami opätovne páliť a zopár obrancov schytalo čierne šípy. Mestskí lučšníci opäť vystrelili salvu, Krakonoš vypustil z rúk ďalšiu ohnivú guľu a temne sa zachechtal, jeho zahalený kolega pri Hookovi na seba tiež vypustil z rúk ďalšie ohnivé peklo. Isa usilovne striedal a pár krát sa mu podarilo úspešne zasiahnuť, Zjaec vypustil šípku zo svojej kuše aj keď bez väčšieho efektu a nachystal si do rúk dýku, Kriss si pripravil zbrane a Barón pred seba bojovne vystrelil meč. To už k hradbám dorazili prví útočníci s rebríkmi a pošli ich vyzvedať k hradným múrom. „Odstráň rebríky od hradieb, rýchlo !!“ hučal seržant a Kriss sa tiež pridá k tejto aktivite a dychtivo vyhliadal prvých úspešných lezcov so zbraňami pripravenými. Krakonoš zatiaľ pozerá do diaľky, kde za čelom armády začíť prítomnosť nepriateľskej mágie a bolo vidieť zelenú žiaru.

„Orkovskí šamani“ pomyslel si a začal zvažovať ďalší postup. Medzitým sa na hradby vyšplhali prví úspešní orkovia, kde ich privítali Krissových čepelí a čepel vojakovestskej posádky. Strhla sa mela. Mohutný bojovník Barón vyrazil do boja so zvrátením na perách.

Odrazu z diaľky spoza orkovskej armády vyšľahol mohutný zelený výboj, vyslaný spojenými silami orkovských šamanov ! Uderel do hrubých múrov v tesnej blízkosti bojujúcej družiny. Múry sa zútili dovnútra ako zasiahnuté obrovským kladivom, vojaci a druhovia popadali jeden cez druhého do vzniknutej trhliny. Pádom sa našťastie príliš nezranili, ale keď sa ako-tak pozviechali zistili, že čelia hlavnému náporu orkov, ktorí sa jeden za druhým rútili do vzniknutej štrbiny. Medzitým lučšníci na hradbách posielali jeden šíp za druhým do rádu už aj tak zdecimovaných orkov, ktorí začali cítiť, že vojenské šťastie im dnes asi zrovna nepraje. Druhom v prilome neostávalo iné ako sa pustiť do boja s hordami. Krakonoš pohotovo zareagoval a kúzlom pokryl časť prilomu klzkým slizom, v ktorom na čas uviazlo zopár útočníkov, Zjaec sa krčil za ním a dával na mága, ktorý sa mu dnes svojimi aktivitami zvlášť pozdával, pozor aby neprišiel k zraneniu. Kriss vyrazil do boja, Isa bleskurýchlo pustil na zem luk, tasil meč a vrhli sa do mela. Omráčený barón v černej zbroji sa pomaly zviechal zo zeme opodiaľ. Strhla sa bitka, vojaci stráže a družina rúbali do orkov, ktorých pri tomto zúrivom protiútoky začala zmáhať beznádej, ovšem z diaľky spoza hradieb im pribiehali na pomoc čerstvé posily.

Zrazu sa spoza chrbtov družiny ozval mohutný hlas, ktorý akoby niečo prikazoval v neznámom jazyku. To opäť zasiahol tajomný zahalený mág.

Zem v prilome sa v odpoveď na jeho slová s rachotom zdvihla do výšky mnohých metrov a úplne zahatala prilom. Krakonoš s uznaním pohliadol jeho smerom a pokýval hlavou.

Kapitán Hook stojaci pri mágovi so svojou osobnou strážou zatiaľ pozoroval ako družina rýchlo ukončila životy orkov, ktorí ostali uväznení vnútri hradieb. Pristúpil ku Krakonošovi a oznámil mu, aby sa družina po boji dostavila do veliteľského stanu. Spoza hradieb sa ozvalo dunivé bunovanie nasledované hlasitým jasotom vojakov – orkovia sa sľahovali, pre dnešok bolo nebezpečenstvo zažehnané.

Družina sa pozviechala, Isa skontroloval zranenia ostaných, pristúpil k nim Barón, celý nešťastný že dnes mu nebolo umožnené zasadiť ani jednu ranu, Zjaec ho predstavil skupine, vysvitlo že aj on sa kedysi stretol na potulkách so zosnulým bardom Amádeom. Krakonoš dal skupine vedieť že ich chce vidieť kapitán posádky a tak sa pobrali tým smerom. Kapitán Hook rozvažujúci sa v pohodlnom kresle vystlanom veľkými kožami ich prijal blahosklonne, pochválil družinu za pohotovú záasť a udelil im právo opustiť mesto kedykoľvek sa im zachce. Druhovia mu ponúkli svoje služby aj za jeho hranicami, pričom sa

dohodli že zatiaľ treba riešiť dôležitejšie veci.

Pobrali sa do krčmy, kde si po prvýkrát pripili s bojovníkom Barónom ktorým im stručne rozpovedal čo je zač a jednohlasne ho prijali do skupiny. Unavení po boji a po chutnej studenej večeri sa pobrali do spoločnej izby a ušli na skromné lôžka.

V strede noci odrazu Zjaeca prepadol podivný pocit, zovrel v pästi svoju dýku a opatrne sa rozhlíadal po miestnosti, zbadal ako sa otvárajú vchodové dvere a keďže nečakali žiadnu návštevu, zbystril svoje zmysly a pripravil sa na útok. Do miestnosti potichu vošla postava zahalená v čiernom, vyzbrojená dlhým mečom.

„História sa opakuje“ pomyslel si Zjaec a bleskurýchlo vyrazil s výkrikom „šmik-šmik!“ do útoku. S dýkou v ruke sa vrhol na hruť. Dýka sa mihla vzduchom celkom štyrikrát a spôsobila neznámemu značné zranenia. Na hluk boja sa postupne pozobúdali aj ostatní druhovia a zapojili sa do boja. Isa posadnutý myšlienkou nebezpečného protivníka zaja sa naôho vrhol holými rukami, Krakonoš pohotovo zareagoval a poležiačky zakúzlil na Isu kúzlo zväčšenia. Isa odrazu mohutný ako obor znehybnil protivníka, zatiaľ čo mu Barón vyrazil meč z rúk. Spoločne ho zviazali na podlahe a začal krutý výsluch, kde figurovali pomôcky ako dýka v nose, kutáče a kreslenie zlovestných obrazcov na podlahu okolo lapaného zlosyna. Výsluchom sa ovšem veľa nedozvedeli, aj keď Barón ukázal že jeho päste sú naozaj tvrdé a spôsobil mu zopár tržných rán na tvári, vrah si len fanaticky mumlal popod nos kľatby a opakoval „Temný pán vás dostane! Zlo si pre vás príde!“ Zjaeca konečne napadlo prehľadať ho a našiel slušný obnos v zlatých minciach a list s textom „Odstráňte zvedavých cudzincov Józef, škodia nášmu spolku! Odmenu ti posielam. M.“

Po ďalšom výsluchu, ktorý bol ešte tvrdší bolo zrejmé že ide o fanatika ktorý sa nebojí zomrieť pre svoju vec, ale bolesti nedolal natoľko, že prezradil že od „M.“ dostáva pokyny holubom, ktorý prilietá po zotmení do jeho domu, pričom vyklopil aj kde sa jeho dom nachádza. Kriss navrhol presunúť sa do domu vraha, kde sa pokúsi sledovať holuba z výšky svojim bystrozrakým orlom aby vypátral sídlo tajomného M. a jeho spolku. Krakonoš sa pre zjednodušenie prenosu omráčeného vraha mestom pokúsil zakúziť zo zvitku kúzla premeny nešťastníka na myš, ktoré sa ovšem nezdarilo. Medzitým zaklopal na dvere hostinský, vyrušený nezvyklými zvukmi, vzápätí ho však Barón ukľudnil a druhovia sa rozhodli ešte pod rúškom noci pokračovať v omráčením vrahom zabalenom vo vreći, ktoré Krakonoš zneviditeľnil, do jeho domu a čakať na príchod okrídleného posla...